

Şevki Atik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.3.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Şevki Atik

- 1951 yılında Ağrı ilinde doğdum. İlköğrenimimi aynı ilde tamamladım.
- 1967 da Van Alparslan İlköğretmen Okulunu kazanarak orta öğrenimimi de bu okulda tamamladım. 1974 yılında Rize ilinde öğretmenlik hayatıma başladım.
- 1976 yılında Ağrı iline atandım.1980 yılında Sakarya ili Hendek ilçesinde öğretmenlik görevimi sürdürdüm.
- 1988 yılında A.Ö.F.Eğitim Önlisans programından mezun oldum.
- 1992 yılında Adapazarı merkez Mithatpaşa İ.Ö.Okuluna atanarak bu okulda öğretmenlik ve idarecilik yaptım.
- 2000 yılında merkez Bahçelievler Gazi İ.Ö.Okulunun kurucu müdürlüğünü yaptıktan sonra 2001 yılında İstanbul iline atandım.
- 2004 yılında kendi isteğim üzerine otuz yıl emek verdiğim ve çok sevdiğim öğretmenlik mesleğimden emekliye ayrıldım.
- Evli ve dört çocuk babasıyım.Şiirlerim çeşitli dergilerde yayınlanmış ve T.R.T de dereceye girerek seslendirilmiştir.
- Yazmış olduğum 'Mithatpaşa İ.Ö.Okulu' adlı şiirim, Ankara Devlet Müzik Konsevatuar sanatçısı tarafından marş olarak bestelenmiş ve okula armağan edilmiştir.Sakarya'da çıkmakta olan 'İrmak' adlı kültür ve edebiyat dergisinin kurucu üyeliğini yaptım.
- Şiir çalışmalarım devam etmektedir. Amacım çok şiir değil kendimi ifade edebileceğim öz şiirler yazabilmektir.

Eserleri:

- 1994 'te Güneşe Kar Yağmış,2004'te İçimde Gülen Çocuk adlı şiir kitaplarım yayınlanmıştır.

.Yas.....

Zaten yastadır gönlüm
Nesine sinmiş keder?
Hercai sevgilerin
Ömrümü etti heder.

Şevki Atik

Ağlıyorum

Uçurtmam kaldı gökyüzünde
Uzaniyorum almak için
Tutamıyorum.
Üzerinde el izim var.
Koşuyorum yetişmek için
Yetişemiyorum.

Uçurtmam kaldı gökyüzünde
Üzerinde arzularım
Göznurum var
Bakıyorum görmek için
Göremiyorum.

Uçurtmam kaldı gökyüzünde
Üzerinde sevgilerim
Sevdiklerim var
Kollarımı sarmak için açıyorum
Saramıyorum
Ağlıyorum....

Şevki Atik

Anne

Anne deyince dilim,
dilenir sevgi anne.
Bugün kendime elim
Barıştır beni anne.

Çocukken kuçağında
Hayat bu,sandım anne
Bu yaşam kavgasında
Ağlamak boştur anne.

Günüm her çizgisine
damlar,düşerdin anne.
Şu zaman silgisine
Dur desen keşke anne.

Ömrümü silebilsem
yeniden yazdır anne.
Ah! sensiz gülebilsen...
Cennet mi? Azdır anne..

Şevki Atik

Aşk Ve Sevda

Denizin dudağı bak
Göklerle kenetlenmiş.
İlahi emir böyle
Bu sevda denetlenmiş.

Dağlar mekanla uyum
Bu aşkı bilemekte
Siz de sevişin haydi!
Bunu Hak dilemekte.

Şevki Atik

Baht-ı Kara

Annem doğururken beni
Şubat fırtınası kopmuş yüreğinde
ne kadar yüce dağ varsa
aşılması
gelip konmuş iki böğrün
küreğine

Annem doğururken bizi
buzullar ağlamış
uzanmış hançerleri
bahtımızın kerpiç direğine.

İki damla yaş dökmüş gözleri
Biri 'baht-ı'
Biri 'kara'
Kara;
yılların zehrini akıtmış,
kuşanmış doludizgin,
Boşanmış yollara,
yürümüş ağır ağır
bahtımızı çıkmazlara
sara sara....

Şevki Atik

Ben

Bedenim ateşten
Bir
Gömlek giymiş.

Her asrın yaktığı
Odda yanarım.

Savaşlar alevden
Sellere
Dönmüş.

Barıştan bir damla
Suda sönerim.

Şevki Atik

Ben Böyle Gideceğim

mrmn her anını takibe almış zaman
Gölgeleri durdurun, güneşe gideceğim.

Evimin kapısından girecek gelen adam
Son perdeyi kapayıp, gidecek konuşmadan.

Defterime son sözü yazmadan kalacağım
Sineklerin sesini duymadan dalacağım

Başıma toplanacak lambamdaki ışıklar
Bell ki duymayacak ben çıkarken eşikler.

Elim hasret kalacak kapıdaki srgye
Komşular! ışte köşe! Siz başlayın trkye.

Uzanacağım duymadan musalla taşına
İlk adımı atacağım sonsuzluk yaşıma.

Ben olmadan gölgeler yine toprak pecek
Ben duymadan çocuklar yine zili alacak

atımı oyan rüzgar; ben burda,altındayım.
Son tümsek kalsın biraz, geçene katılayım.
Sonsuzluk güneşine, ben böyle gideceğim.

şevki Atik

Bir Kanat ırpımı Zaman

Bir kanat ırpımı kadar
zamanda yaşıyorum.

komşu güvercinlerdi hayellerim
Vurunca pencereme
akşamın kızılığı
gönül bahçelerimi
terkedip
birer birer
gittiler.

Sallanıyor şimdi
dal uçlarında umutlarım.
Bir
kanat
ırpımı
kadar
zamanda
yaşıyorum.

Aklımın dili kışa
yüreğimin kağnısında
insafı taşıyorum.

Adalet komşumdu
sevgi de aşım.
Nerede 'Adl-ı Ömer? '
ne çabuk aldandı
kardeşlerim.
şşıyorum....

Bir
kanat
ırpımı
kadar
zamanda
yaşıyorum.

Şevki Atik

Bir Tanem

sevgin mihrabım oldu
solgun yüzümde
aşkının fırtınası
essin, bırak!

rüzgar;
kanatlarında
yeryüzü ağırlığınca
hasret taşısın
kalbimin en ağrıyan yerine.

volkanlar yak yüreğimde
sönmeyen alevlerin
sarsın canevisini.

O sen ol
yokluğumun seninle başlayan
ölümsüz meleğim,
O sen ol.

hançerin sevgiyse
çal gül yaprağından
daha narin kalbime
ben hazırım.
seninle
ölümsüzlük şehrine
yolculuğum var
çağırırsınlar.

Şevki Atik

Bizim İnsanlarımız

Bir saksının çiçeğinde
toplanmış ellerimiz
Yüreklerimiz hava kadar temiz
alınlarımız gökyüzü kadar açık

Parmaklarımız
sevdamızı işlemiş
kilime nakış nakış
Bir halıda akdenizi görürsünüz
masmavi uzanmış göbekte
ağlar gibi görürsünüz Meriç'i
halının kenarında
sanki nöbette.

Uzanmış ellerimiz
yaprağın yeşiline
Uçan kuşu kondurmuşuz
halının en güzel yerine
Türkülerimiz yüreğimizin en güzel dilidir
Şakır şakır anlatmışız
töremizi ufacık bir kilime

Yaylanın çakıl taşında kanımız
Canımız var sümerbank'ın bezinde
Oylum oylum ağlamışız, gülmüşüz
Bir tırnağımız Edirne'de körelmiş
Diğeri Kars'ın peynirine işlenmiş

Ah! Bizim insanlarımız...
Gecesi gece, gündüzü gündüz
Bin parçaya bölünmüş umutlarımız
Yağmura 'dur! 'demişiz
'Toprağa gözyaşımız yeter'
Güneşin ışığını kıskanmışız
toprağa gözyaşımız yeter

Öfkemizin bilenmiş şehrinde
halay çekmiş sokağımız, evimiz
Yememiş, yedirmiş
aç kalmış
anamız, avradımız, kızımız.

Meyvenin rengi bizim
kazmanın kör sapında
yorulmuş kollarımız.
Sesimiz Anadolu'nun mavisinde
ekmeğimiz yorgun gözlerimizde

Yüreklerimiz hava kadar temiz
alınlarımız gökyüzü kadar açık.

Aşklerimiz boy boy uzamış

eldeğmemiş en küçük dilime
Yüce dağlar baş eğmiş
Bozkırların sarısı öpmüş elimizi
Kızımızın alinteri akmış kilime.

Yar yüreğim yar
getir üstüme
tül kadar hafif
kar gibi temiz
insanımın yüreğini sar

Demir kelepçenin
gözünde sancım.
Doğuyorum.
Bu gece sevincim var.
Koşuyorum.
Arzularım ayak bileklerimde
Dayan yüreğim
dayan
Varlığımın en güzel yerinde
Bizim insanımız var.

Not: Bu şiirin son iki bölümü 'Türk Edebiyatı Dergisi' Ocak
1994,sayı:243'te yayınlanmıştır.

Şevki Atik

Can Benim

kınında ter kokulu güzelim
silada gurbet sevinçlim
toprağına keskin bıçak hasretlim
iliklerin kurt korkusu sis basmış
ıslığında kuzu sesi can benim.
yele saçım
sinem senin
işte gönlüm
saracaksan
sar, benim.

düşlerinde yaşadığın dünyanda
ilmek ilmek sevgileri
sar, benim.
her nefeste soluduğun havada
üflediğin
kaval benim
saz benim.

gecem,
cana can çekişir senle
uykuma yükledin, aşkı sitemle
gözlerine doladığın yol
benim
dudağını
hasret hasret naz kesmiş
yanağından akan damla yaş benim.
sinem senin
hazan estirme neyle
söylediğin
türkü benim
söz benim.

Şevki Atik

Çapakçur Anneleri

Hayat
dikine dikine yaşansın diye
dölün adını
sürgün koymuşlar

Gülmek
can çekişen bir dalga
olmuşsa kıyımızda
umutlar doğmadan
dölü soymuşlar

çıkamaz bir sokakta
sevincin debisi
olmaz be gülüm

Umutlar
tül kadar incelse de
sevgiler
dikene sarılmaz,
inan

Ne kadar ağlasa da
Çapakçur anneleri
yollar
hep umuda çıkar
anneler güler yine

Şevki Atik

Deli Rüzgar

Kanatlarında bulutlar taşırsın
Gökyüzü senin mi ey deli rüzgar?
Huzuru çalmışlar, sevgi perişan
Gel de halimizi gör deli rüzgar.

Asırlar geçiyor dayandık ' Bir'e'
Dünyamız koşuyor cehle ha bire
İnsanlık batmasın ekilen kire
Kurtar ferdamızı es deli rüzgar.

Dağlarda işin ne, neden göktesin?
Gizli eller sayda, sen nöbettesin
Tohuma duracak günde, yaştasın
Güneşten gölgeyi al deli rüzgar.

Şevki Atik

Ey Yar

Hicrana açılmış bahtım yelkeni
Sensiz ne haldeyim gel de gör beni
Çok zaman kapıldım aşkın seline
Taştan taşa vurdu esen yel beni.

Hercai sevgine pervane oldum
Ömrüme çakılan can gibisin yar!
Serap misalisin ardından soldum
Baharda açılan gül gibisin yar!

Pişmanım, saçının teline yandım
Her gece bir ahın hançerisin yar!
Can kafesindeki bülbülüm sandım
Bir sefer ötmeden uçup gittin yar!

Gurbetimsin, ömrüm yaktın ahında
Sen oldum, sen oldum, sen oldum ey yar!
Günahım, vebalim tel tel saçında
Tarayıp atsan da içimdesin yar!

Şevki Atik

Geceler Düşün Peşimden

Ayrılık resmimi sildi gözünden
Kalbinden attığı sancıyımartık
Gönlümün gündüzü caydı sözünden
Geceler, ne olur düşün peşimden

Göklerde savrulan bulut gibiyim
Her günüm bir yaprak, koptu ömrümden
Bir tendi, sıcacık, kaydı elimden
Geceler, ne olur düşün peşimden

Coşkundu ırmaklar deli çağımda
Dümeni her koya kırırverirdim
Çok çiçek yetişti gönül bağımda
Geceler, ne olur düşün peşimden

Silinmez gönlümden aşkların izi
Her biri bir ateş yakar geçerdi
İlledesmeri.....kızı
Can evimden vurdu geçmez ki izi
Geceler, ne olur düşün peşimden

Şevki Atik

Gelin Paylaşalım

Gelin
Dilim dilim
Ekmeği paylaşalım
Rüzgarı,karı,ayazı paylaşalım.
Paylaşalım uykuyu
En kesif gecelerde
Gelin
Yarını paylaşalım,düşüncelerde.

Güneş,
Yalnız ne sana,ne de bana
Sıcığı paylaşalım kardeşçe.

Gelin
Ölümü paylaşalım
Bosna'da,Şırnak'ta,Halepçe'de
Acıyı paylaşalım,eşitçe..

hepimizin yüreğinde kopsun fırtına
Hepimizin gözyaşları aksın Dicle'ye
Oluk oluk kabarsın duygularımız,sevince.

Gelin
Üzüntüleri paylaşalım,delice.
Kaç ömür bal eyledik kuru ekmeği
Kaç bahar özledik denizi
Artık uğramaz oldu yanımıza kahkahalar
Gelin paylaşalım
Zeytini,peyniri
Hakça paylaşalım zinciri.

Tabutlar,yalnız benim omuzlarımda
Yalnız ben kurşun sıktım,sevince
Gelin;
Huzuru paylaşalım kardeşçe.

Hep benim kapımı çalar sessizlik
Kiracı benim,davacı ben
Hep benim öz diyarımda,parya
Sabaha koşulan hep benim
benim namluya sürülen,angarya.
Ben bilmem barları,pavyonları
Karabasan büktü belimi
Geceler,hepimize karanlık
Günler,hepimize olsun aydınlık
Gülüyorsak hepimiz gülelim
Hepimiz bilelim Antalya'ya
Marmaris'e birlikte uçalım
Zonguldak'ta grizu patlamış
Gelin
Birlikte paylaşalım...

Yansın yakamozlar gibi
Yıldızlar içimizde
Hasretimiz,damla damla
Birikip kalbimizde
Takalım kan güllerini
Yarınların bileğine.
Açlığı ve acıyı
İki parça kıymık gibi
Atalım,
Atalım yaramızdan.

Gelin,
Ellerimizi birleştirip alınımızda
Ve
Alnımızın son perdesini kaldırıp,
İnsanlığın son tangosunu oynayalım

Varsa yüreğiniz
Ölüme birlikte gülelim.

Gelin tek tabutta ölelim.

Şevki Atik

Günaydın

günaydın hayat
Ama gece, topal güneş
Kahkahadan uzak dünyam
Günaydın.

Yeryüzüne
düşen yaprak
terli alın, yanan yürek
çatık kaşlı çorak toprak
günaydın.

Ey!
yeryüzü anneciğim
haşin dalga
uysal balık
can çocuğum
öğretmenim
günaydın.

doru tayım
ak duvaklım
uğruna canım verdiğim
memleketim
günaydın.

günaydın sokağım
soluğum
sırça saray uyandın mı?
günaydın.

uçan kuşum
dev karınca
cüce merkep yoruldun mu?
günaydın.

hasretine hep yandığım
sıcak yuvam
salıncağım
günaydın.

sis ardında geleceğim
ham geçmişim
ölmeyecek umudum
günaydın.

Şevki Atik

Güneşe Yürüyoruz

güneşe yürüyoruz
avuçlarımızda kor alevler
hançer bakışlı
keskin gözlerimizle
güneşe yürüyoruz başlarımız dik.

Yüreklerimizde ağıtlarımız
damla damla içiyoruz
kaderin yoğurduğu türküleri
ve yürüyoruz kızıl akşamları
doğuran sabahlara.

Çatlamış topraklar içiyor kanımızı
kurak yazlardan usanmış tenimizle
sararmış yapraklar gibi
düşüyoruz toprağa.

Güneşe yürüyoruz başlarımız dik

Yağmurlara hasret
buğday tenimiz.
Kızgın yazlarla konuşuyor
ağıtlar yakıyoruz
türkülerde buluyoruz kendimizi
Ninniler anlatıyor töremizi.
Gecelerde gizlenmiş öfkemiz
Acılarımız dalga dalga büyümüş
aklımız
dinlemez olmuş yüreğimizi.

Biz
güneşin doğurduğu erlerimiz
Yumruklarımız top
kollarımız kelepçe
bedenlerimizde savaştı
gündüzle gece.
gözyaşlarımız söndürdü
bağrımızdaki ateşi

Güneşe yürüyoruz başlarımız dik

Ellerimiz yanıyor
kızıl alevlerde
Acısına
'gül' diyoruz
Ne savaşlar gördü gözlerimiz
Kaç civanı toprağaeledi
Şu kınaya susamış ellerimiz

Güneşe yürüyoruz başlarımız dik

Şevki Atik

Her Elem Öptü Beni

Düşüncelerim
ruhumun denizinde dölken
Bir ebedi doğuşun sancısı içindeydim
Ölürken son gidişin sıratında erken
tekmil yeryüzü boştu
gözüme battı diken

Ok değdi
kanayacak
elimin sıcak teni
Dokunuşun nabzını
tutacak keskin bıçak
Bakışların her vecdi
elbette candan sıcak
Kesilmesin mesafem
kesmesin yasak beni

Ya diriliş doyursun
ya da topraklar öpsün
Ebedi varlığımın kanayan geçmişini
Varsın kesilsin ipim
varlığımı söz dürsün
Bana canlar ağlasın
cefa görsün işini

Hayatın deryasında
med ve cezir yaşadım
Yılanlar akıttılar
zehrini toprağıma
Ruhumun denizinde
çok fırtına yaşadım
Her elem öptü beni
uymadı yasağıma

Şevki Atik

Kanatlarımızdan Telekler Kopardılar

Yıkık bir duvar gibidir
düşen her zaman.
Kapılar
düşman olup yüzümüze kapandığında
rehine kalmış acı bir hayat olur sanki yürek
'Gülmenin gündüzü yok' diyorsak
Bilesin
gecelere kurban gerek.

Yürek tutsaklığında acak yangınlar büyür
Yanınca özgürlük ateşleri
denizler dalga dalga
isyanlara yürür.
Kendini yaşamamanın bedelini
her kitap yazamaz ki
Eğer
ölesiye asılacaksa varolmaya
tomurcuklar çiçeğe durmalı
yeni muştulara doğmalı
evimizin gelecek çocukları.
İlmek ilmek örülmeli
her damla gözyaşı
sürgülü kapılara
Gülmenin adını biz koyduk
ama
sevinçlere ölesiye gülemedik
kendi öz diyarımızda.
Kan düştü kayalara
Uçamadık.
Kanatlarımızdan telekler kopardılar
Emeklemeyi henüz öğrendik
Düşenlerimizi gelecek günlere
kurban saydık.

O günler
.....hesabıydı
Kara Tajdin'nin ihaneti
çünkü
her menfaate bir sevgiyi
kurban vermektir asaleti
şimdi
topyekün imhanın hesabını
yapıyorsa gece
göklerde parlayan her yıldız
bir Mem-o Zin
ve bir Siyabend- Xeci'dir bence.

Şevki Atik

Kavak Ağacı

Uzak mesafeler
Yormuş seni kavak ağacı
Saçların ak-pak
Çorak topraklar kıymetini bilemez olmuş
Solgun yapraklarını
Avuçlarıma bırak

Rüzgar
Yaşlandığını unutarak
Yorgun saçlarında eğlenmiş
Kavalın yanık nağmesi
Kulaklarında hala dinmemiş

Kim bilir
Kaç yorgun yolcunun
İmdatına yetişmiş elin
Yanaklarında gelinlik kızların
Gülücükleri var

Uzak mesafeler
Yormuş seni kavak ağacı
Gözyaşlarından anladım
Güneş
Kavurmuş topraklarını
Çatlamış ayaklarını gördüm

Yolu sana uğramaz mı ırmakların?
Nice baharlar geçti üzerinden
Hiç birine değmedi mi dalın?
Zamanın acımasız törpüsüne
Ömrünce direndin.

Yaşamak
Mesafeler sonunda
Cılız bir nefestir.
Her başlangıcın bir son olduğunu
Yeni mi öğrendin
Kavak ağacı?
Yeni mi öğrendin?

Şevki Atik

Kütüphanem

Kütüphanem kitapla doludur arkadaşlar
Kitapla yaşıyorsa eğilmez asla başlar
Kitapsız geçen her gün ömürden mi sayılır?
Boşa geçmesin günün oku akmadan yaşlar

Yaşanacak ömrünün durağı kütüphane
Olmalıdır arkadaş, gülecek yüzün, dene
Her kitap bir hazine açmasını bilene
Çoğalır bilgilerin yaşarsın güle güle

Alimler, filozoflar kitapla uyanmışlar
Kütüphaneyi durak yaparak yaşamışlar
Aydınlık geleceği kütüphane yaratır
Buna inanıp oku, yarışın arkadaşlar!

Kendinle barışarak güvenle yaşar mısın?
Yarınlara sevgile, kitapla koşar mısın?
Okudukça ülkeneye güzellik katar mısın?
Barışa yürünecek yolları açar mısın?

Evinde kitaplığın, okulda kütüphanen
Bekliyor seni her an, sensin orda beklenen
Haydi! Durma ruhunu doyur bilgiyle, fenle
'Altın Çocuk' desinler, sen ol en çok sevilen

Şevki Atik

Neden

Soluduğum havayı,
sokağa serpti rüzgar.
Susayan düşünce
kaskatı ördü duvar.

Çark etti deli sevinç
Çılgın heves unuttu.
İçimde gülen çocuk
dile gelmeden sustu.

Şevki Atik

Olacak

Üşüyorduk
Neşemiz
iliklerimize korkularla asılınca
öfkemiz doğurdu
Elyazması sıcaklığımızı

Mayıs sevinçlerini
yüreklerimize perçinledik

Yalnız kardelenler
feryatlarımızı baharda dinlediler

Ağladıkça
karanlığın kıymıklarını
sökecek tırnaklarımız

Öfkemiz doğurdu
elyazması sıcaklığımızı

Şevki Atik

Öğretmene Övgü

.....Dünyanın bütün
öğretmenlerine

Kurak kaplere rahmet ekti
kalem tutan ellerin

Kurumuş çatlak topraklara
Hayat verir tatlı sözlerin

Sığınaksın utangaç ve ürkek yüreklere
Yol bulur ellerinde en umutsuz yolcular

Sen sarp kayaları eritensin
Sarsılmaz inancınla

Aşarsın en ucsuz -bucaksız dağları
Keskin ve korkusuz yüreğinle

Nice eğilmez başları eğdin
Bir tek bakışınla

Güvenin ve azmin
çelik bir tabya olur
cehlin ayak sesleri duyulunca

Bir sevdadır yüreğin
Bir sevdadır şahin bakışın
yürüyüşün,sevişin,saçları okşayışın

Yıkılan duvarları sen ördün
Görmeyen gözlere ışık oldun
Çorak yüreklere
umut ektin öğretmenim

Işığında aydınlandı
en karanlık geceler

Meleyen kuzuları sen doyurdun
bilginle,becerinle

'Mustafa Kemal'ler tükenmez' dedin
Açılmaz kapıları açtın
bir tek gülüşünle

Nice güller açıldı
baharında yazında

Karatahta başında
sel olup aktın
yağmur olup yağdın
susamış gönüllere

Hayat! Adın öğretmendir
Barış! Adın öğretmendir
Sevgi! Adın öğretmendir

Umut,gelecek,aydınlık,sonsuzluk
Adınız öğretmen olsun

Şevki Atik

Ölümü Seviyorum

Ben ölümü seviyorum.
O,bana geldiğinde sevineceğim.
Bir balta nasıl ağacı
Yarıyorsa orta yerinden
Ben de ölüme öyle gideceğim.

Boş ver bir ayda bin kere ölüme.
O gün geldiğinde
Şadece bir kere
Ölüme merhaba...diyeceğim..

Boş ver dalkavukların sırça sarayına
Dalgaların her gün yakarışına boş ver.
Kırlenmiş dünyaya arkamı döneceğim.
Selam vereceğim sonsuzluğun tahtına
Ve sonra;
Melek-ül mevtin elini öpeceğim..

Şevki Atik

Sakin Ha

İçinizden biri
Öldürsün beni.
Kalanlarınız,
Tükürsün
Yaşanacak ömrüme.

Sakin ha...
Ardımdan
Hayır yapmayın.

Varsa
Ek dersim
Vergi iadem,
Onunla
Kalan borcumu
ödeyin....

Şevki Atik

Sevgi de Hicran Olur

Sürgündeki gurbettir
Sensiz yaşanan ömrüm
Her anımda yalnızlık
Volkanik deprem olur
Sana çıkmayan yollar
Tükenir birer birer
Sevinçler hüzne döner
Sevgi de hicran olur

Ebedi bir hayatın
Özlemidir bu yangın
Kalbimde kor aleve
Döndükçe vuslat bulur
Gözler sana yaş döker
Sana gülmeyen vurgun
Yedikçe
Canlar ağlar
Can düşer harap olur

Yaylım ateşindedir
Dinmeyen sancılarım
Günahlar girdabında
Korkular azap olur
Benliğimde sevdandır
İşyanda korkularım
Özlemim aşkın ile
İnleyen mecnun olur

Damla damla tükenip
Yok olsam da senleyim
Huzurunda mutluluk
Sevincim, sevdam olur
Karanlık geceme doğ
Işığım ol, güleyim
Yaşarken ki umudum
Direncim ol,ne olur

Şevki Atik

Solmayan Çiçekler

.....Öğrencilerime

Kuruyan bir ağaçtım,
Dalıma siz kondunuz.
Tertemiz sevginizi
Kıskanmadan sundunuz.
Şarkıdır kulağımda
Ölsem de sözleriniz.
Ruhum yıkanır yavrum,
Denizdir gözleriniz.

İçelim de olsanız,
Öper,bağrım açarım.
Kalbim size açıktır,
Sığdıramam,naçarım.
Savaşlarda vurulur,
Melek olur isminiz.
Gökyüzünde parlayan,
Yıldızlara eşsiniz..

.....

.....

Şevki Atik

Sustum İŖte!

Neden bakıyorsunuz bana öyle?
Çelme taktılar
DüŖtüm...
DüŖtüm iŖte...

Neden bakıyorsunuz bana öyle?
Gözbebeklerimi
ayırdılar bakışlarımdan
gözlerim şişti
şişti iŖte....

Neden bakıyorsunuz bana öyle?
Ellerim vardı
alinterim kadar sıcak.
Kollarımı bağladılar
bağladılar iŖte...

Nadar bakıyorsunuz bana öyle?
Dudaklarım dilime
ne kadar yakışmıştı.
Ayırdılar birbirinden
Sesime hicran düŖtü
DüŖtü iŖte! ...

Neden bakıyorsunuz bana öyle?
Bağırıyorum...
Bağırıyorum...
Bağırıyorum...
Duymalarını istedim.
Boğazıma aksi sedam tıkanıdı.
Sustum Ŗimdi,
Sustum iŖte....

Ŗevki Atik

Yaşamak

Yaşamak doludizgin
şevinci duya duya
Özgürlüğün kolunda
dalabilmek uykuya
Dalgaların sesinde
kastimiz türkü olmak

Ağlayan bir çift gözün
yaşını binler silmek
Bir gönül safasını
gönüller birden sürmek
Yakabilmek ateşi
ocaklar boyu birden
Yaşamak sevincini
haykırmak aynı dilden

Tasaları paylaşmak
güzele koşabilmek
Fırtınada, borada
birlikte ölebilmek
Toprak gibi cömertçe
verebilmek varını
Birlikte kurabilmek
sevebilmek yarını

Şevki Atik